

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.

29.

Fylke:

Møre og R.

Tilleggsspørsmålnr.

Herad:

Stranda

Emne:

Følemissen

Bygdelag:

Oppskr. av:

Gyrdind O. Eue

Gard:

(adresse):

Stranda

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Det første eg mit om julemissen kom dette i julegaver var i 1917. På ein juledagfest for born det året var det ein ungdom som hadde kledd seg ut som misse. Han hadde fått seg i ei svar maske med lang hvitt heilskjegg. Maska (ii) var kjøpt. På hovudet hadde han ei raud hui (ii) med ein stor "skå" i toppen. Han hadde han duge godt med over "haude" (iii). Ein raud "brøststik" med hvitt "babbela" (iii). Under brøststikken hadde han ei "spylta" ulltråye. Han hadde munnstykke, kaffekåse med blanke massengknappa. Rødt livet i "lelti" der det hang i "knisskjell" med falleriv i. Hvite hose (ii) med flamma hoveband smykte rundt. På fotene store stråsko. På ryggen bar han ein sekke og i den hadde han eple. I sekken sette han med på golvet, åpna bandede og plukka epla og sekken og gav borna. Dei flurte av borna

våga seg fram til hvar og tok inn
 epla. Komme var så rosa at dei
 tok hau i handa og lakka. Fleire
 av dei minste borna vart redda
 og grek då dei såg „okyrre“. Kvinnene
 vart det vanleg på julefestane
 med nisse. Ofte var det to, nisse-
 mannen og nissekjerringa. Ofte
 med sekke og to øjerner med ei korg
 i handa. Stundom kunne det vere
 nissekjerring som hadde med seg
 ein eller to „nisseunga“. Dei gav og
 stundom borna kvar ei apfelsine.
 Nissen delle aldri ut noko anna
 på festane. Det var ikkje alltid
 det vart nytta kjøpte markar. Stun-
 dom nytta dei og heimelaga markar.
 Det vart nytta „fyrsteskjegg“-lar-
 i store markene til med.

Først vart nissekvinnen tur kjent
 øjernerne julekort og julehefte. Heller
 det kunne vere at ein løynde ann
 skikkar og brukt andre stader.
 Ofte mange kvinner er det no nissen
 som deler ut alle julegavene. Ofte
 andre kvinner kan det vere berre „bro-
 fet“ og frukta han deler ut. Mange
 tykkjer at alt dette skyldt med med
 nisse i jula det var gale i seg. Det
 skulle vere ein annan person - Jesus-
 barnet - kom var midtpunktet, det
 som samla inge og gant i løy-
 lida. Ofte såvorne er alt medkomne
 de nissen brakte både i burmane og
 diira tilbellingar og festar i jula.

3

Jolunissen vert ikkje sett i sam-
band med kjeften som her vert
kalla "garvoren". Det var det den-
ne dei i gamle dagar dei bar tju-
meyraut til bortpæ læven. Vår
grauten eller juledagsmorgonen
sag dei pæ det som ein lovnad
ann signing og lertake i det nye
året.

3

Vi vert ikkje ann at dei brukar
å kle seg ut som julebukkar
og dele ut julegaver. Men for
vart det kala og trutt pæ jule-
bukkar og enda meir julegita.
Dette var isynlegvis mesin som
det galdt å "merne" seg annst mo-
gely mot. Det vart mykje brukar
særlig framfor juleknyttida å
setje "kjærkorsa" (ein) over fjøs-
dørene og dvingedøra. Korvne
tragede ei kvarskift aks over døra.
Når dei sag dette våga dei seg
ikkje inn i fjøsane og gjorde
ingane med foret eller besittne.